

R. M. Vojanov:

Dobra letina.

Sladkejšega vina že petdeset let
po naših goricah pridelal ni svet,
še sodov bahato trebušnih
je bilo premalo.

Od Trške goré po deželi okrog
konjiči so trtni odvažali sok.
To bila je kapljica krepka
za zimske večere.

Na svečnico, ko že prihajal je mrak,
priškriplje prešerno voz vina težak
v utrjeno stolno Ljubljano
skoz karlovška vrata.

A vpregi pretežka pač sod sta in voz;
pingavcov že eden na sprednjih je bos,
in bič mora venomer peti
po ulicah mestnih.

Pred hišo deželno ustavi voznik,
objame z rokama debeli ročnik
in trdo potrka na vrata,
da v dvorcu odmeva.

In vrata odpre in zatrobi vratar
in že vlastelinov se cel kolobar
v lasuljah in žametnih haljah
nateče krog voza.

Služabniki sod na dvorišče zvalé,
gospodí kar resni obrazi žare;
ej, menda koj pride pokušnja
kipeče novine?

Turjaški s koščeno ogromno pestjo
pretrka obsežno posodo krepko
ter drugom pokima visokim
s pomembnim nasmehom.

Potem pa pokliče služabnikov šest,
šest bêtov zasika, zajeka jih šest
po silnem lesenem orjaku,
da vekajo doge.

Sesuje se sod in zakriti zaklad
zasije očem, ves krasán, prebogat:
prevod Dalmatinov slovenski
iz svetega pisma.

Matjažev sonet.

Pod goro silno v dvoru kamengrada
za mizo skalno kralj Matjaž sedi
in spi. Za njim junaška vojska spi;
krog mize gre Matjažu bela brada.

Kralj menda čaka, da nam čas zavlada,
ko narod naš izžet prav do kosti
bo v jarmu trpkem znoj potil in kri,
od tujca bičan kruto v lica mlada.

Iz spanja kralj, če res si nam vladar!
Mi bdeči sokoli že čakamo,
da v boj za pravdo odkorakamo.

Kaj nam in tebi srak je mar?!
zdaj tvoj je dan — zavihti meč jeklen,
da se zarije v kri in dob zelen!

